

[Kurt Brauer.]

Hvis der er enighed om dette, må vi da håbe, at det også kan komme til at slå igennem i praksis allerede nu, for så må det vel nogenlunde være den retsopfattelse, som vor lovgivning skal dække. Så er retsopfattelsen altså for en gangs skyld en anden end den, der står i loven, og herefter skulle man mene man måtte have sig at rette.

Jeg vil godt udvide den kreds, som jeg vil råde til at tale sammen om disse problemer. Fru Else-Merete Ross opregnede nogle af dem, og jeg kunne altså tænke mig, at man fjede justitsministeriet til.

Jeg er slet ikke så sikker på, at det er absolut påkrævet, at vi afventer de ting, som der står her vi skal afvente, før vi kan foretage revisionen. Jeg kunne godt tænke mig, at man i udvalgsarbejdet kunne nå frem til et andet resultat. Jeg vil i hvert fald prøve at bestræbe mig for under udvalgsarbejdet at se, om det ikke skulle være muligt for en gangs skyld at afvise et sådant revisionslovforslag. Dette er snart ved at være en hastesag, og som vi allerede har været inde på det her i dag, kan vi vel næppe blive ved med bare at acceptere udskydelser og udskydelser.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg forstår udmærket godt ordføernes betænkelighed ved en udsættelse. Til fru Ellen Strange Petersen vil jeg gerne sige, hvis hendes ord skulle være et forsøg på at undgå, at det blev en vane for mit vedkommende, at det er nu altså første gang, jeg kommer med et forslag om at udskyde revisionen, og der skal vel nogle gange til en vane. Hvad de øvrige ministre i den tidligere regering har sagt, er jeg ikke helt informeret om. Det må jeg se at finde ud af.

Jeg synes, det er helt i orden, at vi får et udvalgsarbejde, hvor vi nærmere kan drøfte disse problemer, for ingen kan være uinteressert i en bekæmpelse af kønssygdomme, og ingen kan være uinteressert i, at vi får antallet af tilfælde så langt ned som overhovedet muligt. Om det klares ved afkriminalisering, tror jeg i og for sig ikke. Jeg tror, der er andre hensyn, der taler for afkriminalisering. Hvis det var vejen, behøvede vi jo ikke at diskutere særlig meget andet. Jeg tror, afkriminaliseringen har andre hensyn end lige netop alene at få tallet ned.

Hr. Svend Erik Andersen nævner, at antallet af kønssygdomme er steget fra 1968 til 1970 med 50 pct. Det er netop i den periode, hvor p-pillerne, som fru Mette Madsen nævnte, er slået igennem, og hvor man måske har været lidt mere lemfældig i omgangen, end man måske tidligere var. Men jeg har som sagt ikke noget imod, at vi får en udvalgsbehandling.

Der var lige en bemærkning fra fru Else-Merete Ross om, at man måske skulle sætte ind andre steder, indtil vi fik en lovrevision, og det skal jeg være villig til at drøfte i udvalget.

Aldersfordelingen kan man få svar på, når der stilles spørgsmål om det fra udvalget. Så kan vi se, om de unge mennesker har en større andel af stigningen, eller om det er den samme som for de øvrige aldersgrupper.

Så skal jeg i øvrigt sige, som jeg sagde for lidt siden, at revision ikke er min livret. Men det kan godt være, vi ind imellem bare skal udskyde for at få det rigtige i stedet for at lave det stykkevis og delt. Det er det, der faktisk har været baggrunden her.

Svend Erik Andersen: Det er et svar til fru Else-Merete Ross, jeg gerne vil give. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg netop her i dag forlanger begge forslag i udvalg, fordi jeg fortsat står ved mine ord fra 1969 her i folketinget. Jeg håber på den måde at opnå et positivt resultat for dette alvorlige område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om skolelægeordning.

(Lovforslaget (nr. 154) findes i tillæg A. sp. 2473, fremsættelsen i tidenden sp. 3026).